

عنوان مقاله:

نگرش مولانا به ناهنجاریهای جنسی و هویت‌های دیگرگونه جنسی در مثنوی

محل انتشار:

دوفصلنامه پژوهش های بین رشته ای ادبی، دوره 3، شماره 5 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 30

نویسندگان:

سید ناصر جابری اردکانی - دانشیار گروه زبان و ادبیات فارسی دانشکده ادبیات دانشگاه خلیج فارس، بوشهر، ایران

حسین علی اکبری - استادیار گروه زبان و ادبیات انگلیسی دانشکده ادبیات دانشگاه خلیج فارس، بوشهر، ایران

دریا محیط - فارغ التحصیل در مقطع کارشناسی ارشد دانشگاه پیام نور

خلاصه مقاله:

مثنوی مولانا جلال الدین رومی دایره المعارف فرهنگ ایرانی- اسلامی است. این اثر به دلیل اشتغال بر داستانهای متعدد و نیز به دلیل تعمق مولانا در مسائل روان شناختی، اثری مهم و قابل تامل است. بر این اساس در این تحقیق اختلالات جنسی و مساله هویت‌های جنسی متفاوت (دگرباشان) - که به دلیل عرفی کمتر به آن توجه شده است- بررسی می گردد. سوال تحقیق این است که مولانا کدام ناهنجاریهای جنسی را در لابلای حکایات بیان کرده است و دیدگاه او درباره دگرباشان چیست؟ هدف تحقیق این است که دقت نظر مولانا درباره اختلالات جنسی بیان شود و در عین حال به روش تحلیلی - توصیفی نقدی بر دیدگاه او و هم عصرانش درباره هویت‌های جنسی دیگرگونه مطرح شود. این تحقیق نشان می دهد که گونه های مختلفی از اختلالات جنسی از سوی مولانا در پرده طنز و حکایت طرح و نقد شده است. از آن جمله: همجنس گرایی، پدوفیلی، بستیا لیتی، بهره کشی جنسی، اختگی، مبدل پوشی و... . همچنین دو هویت جنسی برای مولانا و هم عصران او غریب بوده و نکوهش شده است، این دو گروه «مخنث» و «سعتری» نامیده شده اند و همان است که امروزه ترانس سکسوال و لزبین نامیده می شوند. مولانا این خوی همجنس گرایی و رفتارهای منوط به آن را در این دو طیف، ذاتی - معادل مادر زاد و ژنتیکی- دانسته؛ عملکردی که درون آن تناقضی آشکار نهفته است و امروزه میتوان درباره آن تامل و تجدید نظر کرد. معرفی این دو جنسیت، آنگونه که در این مقاله آمده تا کنون صورت نگرفته و میتواند زمینه تحقیقات مرتبط دیگری را فراهم آورد.

کلمات کلیدی:

مولوی، مثنوی، عرفان، ناهنجاری جنسی، هویت جنسی متفاوت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1198283>

